

S hengelliästä

W i r t t ä.

Ensimmäinen.

D! minun Jumalan! mitääs Sä ajattelet
Tästä mun weisustan.

Toinen.

D! sitä onnettomuutta, Kuin näin H E R r a n
armo tuhlataan.

Kolmas.

H ä ä - w e i s u.

Weljet, sisaret kaikki, kuin tässä olemme.

Tehnyt

Paawali Martin poika Korhonen

Rautalammen pitäjästä.

 Turussa, 1855,

J. E. Gröndellin ja Pojan kirjapainossa.

Ensimmäinen.

S! minun Jumalan! mitäs sä ajattelet
Tästä mun weisustan, jota nyt laule-
len. Ah! sallinetkos sinä, o! suuri Jumala,
Ett' awaan suuni minä ja weisull' walitan.

2. Voi minun sydäntäni, koskan ajattelen
Mun entist' elämääni, ja muistuu mielehen
Jumalan sanan saarna, jonka me kuulimme,
Ja myös se Ruotsin rauha, joss' ennen elimme.

3. Me olem' unohtaneet sen kaiken hywy-
den, Kuin meit' on noudattanut, ain' pyhtän
pyhhyden Saarnat ja kirkko-psalmit, jo itse
Raamattu Meill' kaikkil' olit walmiit, kutsu-
man laitettu.

4. So lapsuudesta kohta on armo aljettu,
Ja wanhuutehen saakka ain' meillen tarjottu,
Sill' koska ulostulim' äitimme kohdusta, Ja
wielä heikot olimm', niin me jo Rasteessa

5. Sen pyhän liiton armon olemme saane-
het, Adamin saastaisuuden pois päältäm' heit-
täneet, Luwanneet puolestamme, wannotulla
walalla, Ett' kaikest' woimastamme seurata
Jesusta.

6. Waan niinkuin heikko liha ei taida seisoa, Kuin se Wanhurskas Pyhä on meiltä waatiwa, Niin uudistuksen armo sen päälle seuraawa, Meilt' kaikilt' saada taitaan Jesuksen pöydällä.

7. Laki on ulostullut täydessä voimassa, Ja aina ilmi ollut myös meidän seassa: Se ilmoittaaapi meille wihaa ja rangastust', Ja saattaa synnin tuntoon', elämän parannus.

8. Ewangeliumin sanan ihana ilmoitus, Myös usiasti kuullaan, ja armon lupaus, Kuin meille rauhaa saarnaa ja uskon uudistaa, Eikä Lain saarnan anna meit' perät' kuluttaa.

9. Siis wanhat ijälliset mailman päiwistä, Jo tosin kyllänn' saaneet, ja hänen iloista; Rukoilkaat wirjästi, ett'ette erhehdyis HERRasta Jesuksesta, ja Laiwaan toivosta.

10. Te nuori kaunis kansa, nuoruuden aamulla, Antakaat teitä löhtää mannaa kookomasta, Alkaat myös odottaa puolipäivään saakka, Kuin manna poijes sulaa pahuuden helteestä.

11. Jos neljätöistä vuotta olette palvelleet Mailman Labania, ja häntä seuranneet, Soutukaat, kiiruhtakaat kans' pyhän Saakobin, Ja perät' unhotaat palvelus Labanin.

12. Yhteinen kansa, kaikki te nuoret wanhain kans', Riitosta, rukousta hartaast' harjoitakaat; Muutoin ei sowi tulla yhdenkän tawaseen, Kuin ei täss' tahdo olla seuraaja Jesuksen.

Toinen.

W. L. D Jesu Kriste wiatoin j. n. e.

Nr. 387.

S! sitä onnettomuutta, Kuin näin HERN-
ran armo tuhlataan, Tota hän meillen
taritsee, Koska sen synniks nautitsee.

2. Kuin HERNran luotui päiviä, Sabbathi
ja myös juhlia, Synneissä suuris' wietetään,
Ja pahennukset saatetaan.

3. Toit' hän on meille säättänyt, Ja ar-
mostansa antanut, Ett' silloin muistaa mui-
naiset Ne rikon synnit hirmuiset.

4. Waan se on toisin muutettu, Ja syn-
nin päiwäks salattu, Sill' tehdään synti enem-
min, Kuin muina päiwin muutammin.

5. Silloin pahat kaikki kokoowat, Ja hei-
dän joukkons joutuwat, Joilla on synnin pal-
welus, Ja kaikkalainen säästaisuus.

6. Siinä kiukutaan ja kiroillaan, Suowu-
taan, niin myös tapellaan; Jos joku heitä
nuhtelis, Sen pääll' he kohta karkaisis.

7. Jos joku päiwän alussa on elän' HERN-
ran pelwossa, So tosin ehto- puolella, Hän
syntiin itsens kiiruhtaa.

8. Moni tiennyt kyll' on lapsuudes, Suma-
lan wihan uhkaukset, Waan wähdän niitä wält-
tänyt, Ja itseänsä säästänyt.

9. Min' walmis pahuutt' tähttämään, Syn-
tistä seuraa pitämään, Ei ajatellen ensinkään
Palkkaa, kuin seuraa synnin pääll'.

10. Mont' kaunist' saarnaa Paimenten On

julki tuotu kansallen, Waan ei ole niitä to-
teltu, Eik' opiskemme oteltu.

11. Se Niinwein kaunis kaupunki, Josp'
oli paljon syntisi, Kosk' Soonaan kerran ai-
noast' Heill' saarnais HERRan uhlaust',

12. Niin he katumaan kiiruhdit, Ja HER-
ran tykö joudutit, Kans wältit wihan an-
saitun, Ja rangaistuksen uhatun.

13. Kuink' sullen kähnee Suomen maa,
Kuin sanan aina kuulla saa, Etkö sä pelkää
kostoja, Ja HERran armon loppua.

14. Jo aikoi aika näkhyä, Tolla hän tah-
toi rangaista, Waan heitti helpon kuitenkin,
Edottain onko katuwi.

15. Waan kuin ei kuulu katumust', Eik'
tule harrast' rukoust', Niin vielä witsa wii-
meinkin Ansaitaan aina lowempi.

16. Sillä sen kaikki tietäisit, Ettei hän
säästä syntisit, Ne ajallisest' rangaistaan, Ja
ijäisesti waiwataan.

17. Waan joka katuu syntinsä, Ja tuntee
pahat tekonsa, Ei se HERralta hyljätä, Waan
taiwaan kotoon korjataan.

18. Niinkuin teki se Dawidi, Tolle jo ar-
mo annettiin, Ja ristin päällä ryöwäri, Tolle
Paradiisi luwattiin.

19. Siis hywää tehdä pyytäkäm', JEsust'
ain' auksem' huutakäm', Joka on armon an-
taja, Ja palkan oikia jakaja.

20. Että me hywän saisimme, Ja pahan
wältää woisimme, Johon meill' armo lainat-
toon JEsus, se kaikkein sowinto.

Sää-weisu.

Weljet, sisaret kaikki, kuin tässä olemme, Ja tähän seuraan ratkii kokoon tulimme, Tain pidon kaunistukseks, wietmään tämän hetken, Myös niiden huwitukseks, jott' tämän walmisti.

2. Waan ensin muistakamme sen pöydän HERRan päällä, Kuin nämät lahjat meillen armosta annoi täällä, Waan millä uskalluksell' me niiden tykö käymme, Ellemme huokaussell' johdata mieleemme.

3. Hän rawitsee kaikki myös luontokappaleet, Ne kaikkiin halwimmattin, pojill' myös kaarnehen Suloisest' suojan antaa, Eik' ylönanna heitä, Kosk' he myös owat totta hänen kättensä töitä.

4. Waan hän on meille luonut järjen ja toimen kans', Kielen ja äänen suonut, että hänen lahjojans kiitoksella vastaanottaa, nautita kohtuullisest', Ja häntä kunnioittaa aina armojens edest'.

5. Milläs me eroitamme luoduista halwimist' Itsem', ja ilmoitamme luontomme järjellist', Sollei rukouksilla, menoill' toimellisill', Röhrällä käytöksillä, weisuil' hengellisill'.

6. Jos ei taas ääni pauhaa, juur' kaikkein tyhönä, Ja kieli taida laulaa firjoitus-weisuja, Kuin sielun hengen woima sen päälle työtä tekee, Niin ääni kaunist' soiwa, ei paljon merkitse.

7. Ei Herra sitä katso, kuinka sanat kuuluvat, Eikä ainoastans tahdo meiltä äänen pauhinat, Waan sanan woima saakoon, ja ääni liikuttakoon, Sydämmet herättäköön, hartaaseen kiitoikseen.

8. Että sydän sytytetty kiitoiksen halusta, Ja mieli liikutettu hartauden woimasta, Min' ylitsekäwis kaiken suun, kielen selityksen, Ja äänen toimituksen wälewästä' voittaisi.

9. Kulin on kuulla saanut Jumalan sanasta, Jokainen myös sen tiennyt jo ruoka-lumuis- ta, Ett'emme koskaan söisi ylönpalttisuudes, Ja watsaam' palwelisi, hekuman wäärhydes.

10. Niin ettei turmelluksi terweys tulisi, Kuin ruumiin jäsenillä luonnostans olisi, Jos se niin tapahtuupi päällä' tunnon ilmoituksen, Niin se myös myötäns tuopi kovan rangais- tuksen.

11. Niin myös pidon tämän owat walmis- taneet, Ja jälkeen wanhan tawan, wieraita kutsuneet, Muistoksi kuin on nähnyt, ruumiin- sa hedelmästä, Sen kuin nyt tässä on tehnyt awio- rakennusta.

12. Ei heikään sitä soisi, että joku pahennus, Kuin murheen heillen toisi, wierailta tapahtuis, Sen itse kulin taitaa ymmärtää: itsestänsä, Jokainen myös sen tietää, juur' lohdestansa.

13. Waikka se tapahtuupi täällä kyllä usi- ast', Kuin ruumis kyllän saapi, ja ruokaa runsahast', Niin pahat pahennukset jo silloin wallall' owat, Riidat ja firoukset myös ylös- nousewat.

14. Sentähden Jumalalta hää-päiväks
hyljätään, Ja Kaikkivaltialta myös ylönkat-
sotaan Ne heikot huokaukset, kuin niissä edes-
tuodaan, Ja kaikki palvelukset kelmottomaks
tehdaan.

15. Sentähden kauniisti ja niinkuin Kris-
tityt, Ilolla raitiisti pitäkää häitä nyt, Et-
tä HERRa leppoisesti katsoisi meidän pääl-
lem', Ja meidän huokauksem' kelpaisi hänellen.

16. Ja nämät nuoret ratki, joittenka muis-
toksi Tai merkillinen hetki on tullut tehdyksi;
Myös saisit siunauksen, onnen ja menestyksen,
Tai olkon toivotuksem', ja suokoon Jumala!

17. Illoiset ikäpäivät HERRa heill' anta-
koon, Edut ja lahjat hyvät armostans lain-
natkoon, Että he iloitsisit avio-onnestansa,
Laidolla riemuitsisit toinen toisestansa.

18. Kaiken vihamiesten neuvot heitä käh-
köön ohitsen, Vahansuopain myös toivot heill'
tulkoon hyväksi, Tai Liiton HERRa suuri
sen kyllä tehdä taitaa, Hänen Engeleins juuri
palveluksen kautta.

19. Jumala, Pyhä Henki myös heitä hal-
litkoon, Koko myös elämänkin wioista war-
jellkoon, Että he eläisit pyhyydes ja puhtaudes,
Ilänäns kuin seisoiwat sinun kasvojes edes.

20. O HERRa! heidän anna pelwoissa py-
hyä, Ja kärsiwäisest' aina sun tahtoos tytyä,
Että he tain saadhn alla sinua palvelisit,
Ja sinull', Pyhä HERRa, kiitosta welsaisit.
